

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 49. Primum Concilium Carthaginense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. rianos. Quidam nomine Marculus e ru-
 A. C. 347. pe præcipitem se dedit. Donatus Baga-
 Janus in puteum se conjecit. Horum
 Aug. tract. necem Persecutorum crudelitati adscri-
 II. in Joan. pferunt, & suicidas in Martyrum coetum
 n. 15. retulerunt.

§. XLIX.

Primum Concilium Carthaginense.

Tom. II. Post Donatistarum Reconciliationem
 Concil. p. Gratus frequens Concilium ex om-
 713. nibus Africae Provinciis congregavit,
 quod primum Carthaginense dicitur, quia
 antiquissimum est, cujus Canones habea-
 mus; cæterum plura ibi anteriora vidi-
 mus Concilia, præsertim sub S. Cypria-
 no. Istud autem nec ante annum 348.
 nec serius, quam anno 349. celebratum
 fuisse potest. Initium dicendi fecit Gra-
 tus, agendo Numini gratias, quod suæ
 Ecclesiæ membra ad unitatem, & pacem
 rediissent; tum Episcopos invitat ad
 condendos Canones, conservandæ Disci-
 plinae necessarios, ita tamen ne nimio
 rigore unio charitatis dissolvatur. Qua-
 tuordecim Canones conditi sunt, quos
 Gratus, & alii Episcopi in medium at-
 tulere, & omnes juxta normam Conci-
 lii Sardicensis approbarunt. Primus ve-
 tat eos rebaptizari, qui semel in fide Tri-
 nitatis baptizati sunt. Hic erat Dona-
 tista-

tistarum principalis error, quod nullum Sæculum IV.
 crederent baptismum, si extra eorum A. C. 348.
 Communionem fuisset collatus. Eorum
 abusus etiam sequenti Canoni ansam
 dedit, ne Martyrum Dignitas profana-
 retur, & tales neququam honore Mar-
 tyribus debito colerentur, qui, animi im-
 potes, præcipitio, aut quocunque alio
 mortis genere se ipsos peremerint, qui-
 bus pia Mater Ecclesia, imbecillitatis mi-
 serescens, sepulturam indulget; multo
 minus eorum memoriam esse honoran-
 dam, qui, desperatione, aut nequitia a-
 cti, parricidio in se ipsos sævierint.

Lex tot jam Conciliis lata renovatur,
 ne Clerici cum fœminis habitent, atque
 ad utriusque sexus homines extenditur,
 quicumque continentiam profitentur, e-
 tiam in viduitate viventes, ne cum al-
 tero sexu in una domo sint, aut omnino
 invisant. Prohibentur Clerici usuras
 pro pecunia mutua accipere, malum in
 Laicis etiam non ferendum, Prophetarum,
 & Evangelii Doctrinæ adversum.
 Clerici, ut docet S. Paulus, administra-
 tionem œconomicam, & negotia sæcu-
 laria non suscipiant, hinc familiarum Præ-
 positi, Procuratores, & Tutores, si tute-
 lam per se ipsos administrent, ordinari
 prohibentur, nisi postquam negotia om-
 nia perfecerint, & administrationis red-
 diderint rationem, ne post suam ordina-
 tionem

c. 2.

Can. 3.

c. 4.

c. 13.

c. 6.

2. Tim. 2. 4.

c. 8.

Sæculum IV. tionem sint Ecclesiæ probrosi. Laici sua
 A. C. 348. negotiationi, aut rationariis Clericos non
 præficiant.

c. 9.

c. 10.

Nullus Episcoporum alterius jurisdic-
 tionem turbet. Nullus alterius Cleri-
 cum sine Episcopi sui litteris recipiat, aut
 apud se retineat, neque alterius Diocē-
 sis Laicum sine Episcopi sui consensu or-
 dinet. Ad hunc Canonem Gratus di-
 xit: *Hæc regula ad conservandam pacem
 aptissima est; recordor, in Concilio Sar-
 dicensi fuisse prohibitum, ne quis alterius
 Diocēsis Clericos sollicitet.* Antigonus

*Can. Sard.
 18. lat. c.
 Capth. 12.*

Episcopus Madaurensis contra alium E-
 piscopum, nomine Optantium, quere-
 lam attulit; hi duo Diocēses suas com-
 muni consensu diviserant, & acta sua ma-
 nu signaverant; nihilominus Optantius
 populum Antigoni invisebat, & sibi con-
 ciliabat. Tunc præcepit Concilium, ut
 amore pacis pacta observarentur. Ad

Can. 7.

Laicos quoque extensa est prohibitio, ne
 populus unius Diocēsis cum populo al-
 terius communicaret absque Episcopi lit-
 teris, ut a fraudibus eorum præcaveren-
 tur, qui unius communionem fugientes
 in alterius communionem subrepebant.

c. 11.

Statuitur, reprimendam Clericorum su-
 perbiam, qui suis Superioribus resistunt;
 ut autem sententia judicialiter contra
 eos lata valeat, certus Episcoporum nu-
 merus requiritur, contra Diaconum tres,

contra

contra Presbyterum sex, & contra Episcopum duodecim. Singularis prorsus dispositio! Observatio horum Canonum Laicis sub pœna excommunicationis, Clericis sub pœna depositionis, prævia causæ cognitione, præcipitur.

Sæculum IV.
A. C. 349.
c. 14.

§. L.

S. Athanasius revocatur.

Gregorius, Sedis Alexandrinæ usurpator, decem mensibus, postquam phanus Sede Antiochena pulsus est, id est initio anni 349. vivendi finem fecit. Tunc Constantius, cum nihil amplius esset, quod S. Athanasii reditus impediretur, fratris sui Imperatoris minas reformidans, Episcoporum Orientis mentem exquisivit; illi suaserunt, satius permitti posse, ut unus vir in suam Cathedram rediret, quam bellum civile experiri. Itaque Imperator Constantius humanissimas litteras ad Athanasium dedit, dicitque, se amice condolere malis ejus, quæ a patria exul passus esset, & subdit: *Credebam fore, ut ipse ad me venires, & tot malorum remedium quæreres; forte timor non siverit; hanc igitur tibi mitto Epistolam, ut diutius venire non tardes. Etiam Dominum meum, & fratrem Imperatorem Constantem rogavi, ut tibi veniendi licentiam concedat.*

Athan. ad solit. p. 823. Pagi. 348. n. 2. Socr. II. hist. c. 23. Soz. III. c. 20. Philost. III. c. 12. Ap. Ath. Apol. 2. p. 769.